

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 379

Leden 1988

JUBILEJNÍ ROK 1988

Dr. L. Rozbořil

Vstupujeme do roku bohatého na významná výročí. Dne 1. ledna 1942, uprostřed II. světové války, 26 národů podepsalo Deklaraci Spojených národů ve Washingtonu. Ústava této mezinárodní organizace byla pak projednána v dubnu-červnu 1945, v San Francisku, za účasti 50 národů. V čsl. delegaci vedené Janem Masarykem byl náš čestný předseda, Dr. Jan Papánek a Dr. Václav Paleček, otec našeho člena Petra Palečka (San Francisco).

Vznešené ideály jako jsou zajišťování míru, spolupráce všech národů a vzájemná pomoc ve věcech hospodářských, kulturních a v hájení lidských práv, téměř utonuly v záplavě řečí, protestů, resolucí a nekonečných debat delegátů asi ze 160 států. Po 46 letech, Spojené národy mají nepatrný vliv na světové události. O osudu světa rozhodují jen 2 velmoci, Spojené státy a Sovětský svaz, jak jsme toho byli svědky při návštěvě Gorbačova ve Washingtonu.

Letos budeme vzpomínat na významná data nedávné historie naší "staré" vlasti, Čsl. republiky; na rok svobody a naděje (1918), na rok zrad a sebeobětování (1938), na rok diktatury a veliké lži (1948) a na rok znásilnění a beznaděje (1968).

V minulém roku činnost ČNRA byla zahájena v lednu 36. Representačním plesem v Ritz Carlton Hotelu v Chicagu, který — jako obvykle — byl velmi úspěšnou společenskou událostí.

Ve dnech 11. a 12. května 1987 jsme se zúčastnili symposia uspořádaného Chicagskou universitou u příležitosti 50. výročí smrti presidenta T. G. Masaryka. Důstojná vzpomínka na životní dílo a význam TGM byla největším kulturním zážitkem pro čsl. veřejnost v r. 1987.

Slovenský Sokol, naše členská organizace, konal svůj Slet ve dnech 24. až 27. června ve Washingtonu, D.C., který byl krásným projevem oddanosti bratří Slováků k sokolským ideálům. ČNRA zastupovali na sletu br. Dr. Jan Papánek, čestný předseda, Dr. L. Rozbořil, předseda, Ing. Štefan Papánek, místopředseda a manželé Sturmanovi. Br. A. Valushek byl jedním z vedoucích organizátorů sletu.

60. výročí vzniku Čsl. republiky bylo vzpomenuo na oslavě 28. října. Potěšující byla účast mladé generace na hudebním programu. Naše díky patří Jiřině a Renatě Černým a zpěvačce Lopez-Šroubkové, které se velmi zasloužily o úspěch oslavy.

Konaly se schůze odboček, oblastního výboru a předsednictva, přednášky, pikniky a tenisový turnaj. Roční činnost byla ukončena velmi oblíbeným bazarem Čsl. Ženské národní rady a Vánočním veselím na Mikulášské zábavě u Kraupnerů.

Bohatou činnost vyvinul náš "zahraniční" výbor, který zaslal četné dopisy americké vládě, t.j. pres. Reaganovi, významným senátorům a kongresníkům, připomínající hrozbu světového komunismu. Počátkem září Dr. Jan Papánek odevzdal vyslanci Zimmermanovi naše prohlášení o sovětské "rekonstrukci" podepsané 18 čsl. demokratickými organizacemi ze svobodného světa. Vyslanec R. Frowick, místopředseda americké delegace CSCE ve Vídni nám osobně poděkoval a ocenil, že naše názory, jak se má postupovat vůči nové sovětské taktice se velmi shodují s hlavními zásadami americké zahraniční politiky. Před příjezdem Gorbachova do Washingtonu, žádali jsme pres. Reagana, aby ve svém jednání naléhal na odvolání sovětských vojsk z Československa. Do činnosti zahraničního výboru můžeme také zařadit cestu br. Štefana Papánka, do Israele, kde se setkal s několika důležitými vládními činiteli.

Co nás čeká v roce 1988? Náš zábavní a kulturní program od 37 plesu až po bazar a Mikulášskou, bude podobný roku minulému. Mimořádnými událostmi bude jubilejní sjezd ČNRA a oslava 70-letého výročí 28. října 1918. ČNRA bude vzpomínat 70 let svého trvání.

Zahraniční výbor bude opět spolupracovat s čsl. organizacemi po celém světě a usilovat o jednotné a společné prohlášení vyslovující se pro návrat demokracie do celistvé, předválečné republiky. Každá česká či slovenská organizace, která má podobný program, je vřele vítána do našich řad.

ČNRA tím nedělá žádnou "exilovou" politiku, neobnovuje "Národní Frontu" a neuznává žádnou organizaci či skupinu za "vládu" přítomnou neb budoucí. ČNRA podporuje americkou vládu v jejím úsilí zajistit světový mír, rozšířit a hájit lidská práva tam, kde jsou lidé utiskováni. Tyto zásady byly vyhlášeny při ustavení Spojených národů před 46 lety a byly podporovány všemi U.S. presidenty, od Roosevelta až po Reagana, čs. zahraniční vládou v letech 1942—1945 a významnými členy ČNRA. Nyní, když hlas Spojených národů oslábl, je nutno se soustředit na podporu práce amerického ministerstva zahraničních věcí.

Co přinese r. 1988 ve světové politice? Jeden extrémní názor prohlašuje, že "Washington Summit" je nová JALTA a "Moscow Summit" v létě 1988 bude nový POTSDAM. Jiní extrémisté ochotně věří, že Sověti se vzdali základní Leninovy nauky, že komunismus musí zvítězit na celém světě a že demokratizace Moskvy je již za dveřmi, které Gorbačov pomalu otevírá. My jsme však přesvědčeni, že Gorbačov jen změnil taktiku — způsob komunikace se Západem. Místo hrozeb, které Západ sjednocovaly, používá úsměv a sliby, které mají svobodný svět uspat a rozdělit. Je to zřejmě taktika velvyslance Dobrynina, který dobře rozumí propagačním možnostem poskytnutých sovětským

VESTNIK

January 1988

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - O. Kovar

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Leden 1988

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - O. Kovářová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

návštěvníkům otevřeným systémem amerických sdělovacích prostředků, tisku a televize. Jeden z prvních úkolů sovětské diplomacie bude pokus odpojit Spojené státy od Západní Evropy, oslabit NATO a podrobit jednotlivé státy separátně rozličné formě nátlaku politického a hospodářského. Honeckerova cesta do Bonnu byla počátkem nového postupu Sovětů vůči Západnímu Německu. Dalším cílem Sovětů bude usilování o hospodářskou pomoc, snadnější úvěr, zvýšený obchod a získání západní technologie (ať již koupí či krádeží). Budeme si utvářet náš úsudek činy a ne propagačními frázemi moskevských aparátčiků.

Pro nás r. 1988 bude rokem ostražitosti a varování.

LETOPOČTY KONČÍCÍ OSMIČKOU

František Schwarzenberg

Vstupujeme do roku 1978. Tu se těžko vyhneme úvaze, kolik pro náš národ významných letopočtů končilo osmičkou a že některé z nich navíc končily číslem 78. Těch významných letopočtů, končících osmičkou byla hezká řádka. Připomeňme si dnes alespoň ty nejnámější.

Před sedmisty léty, v roce 1278 padl na Moravském Poli v bitvě proti Rudolfovi Habsburskému náš "železný a zlatý král" Přemysl Otakar II. z rodu Přemyslovců. Jednalo se tenkrát o to, kdo bude římským císařem. Kurfiřti se obávali panovníka ve svém postavení tak mocného, jakým byl český král (a současně vévoda rakouský) Přemysl Otakar II. Proto raději zvolili Rudolfa, hraběte Habsburského. S tím se arci Přemysl Otakar nechtěl smířit a tak došlo k boji, ve kterém dosud tak často vítězný král hrdinně padl. Za dvě generace vymřel po meči rod Přemyslovců a vedoucí postavení Habsburků bylo založeno na mnoho dalších století jak ve Střední Evropě a v Německu, tak později též na čas ve Španělsku, v Portugalsku, v Nizozemí a v Burgundsku, v částech Itálie a Nového světa.

Těžko se domýšlíme, jak by se byly vyvíjely dějiny Evropy a světa, kdyby ona osudná bitva byla dopadla jinak. Teprve právě v uplynulém roce byl ve svatovítském velechrámu po mnoha staletích otevřen hrob Přemysla Otakara II., jehož ostatky až po četných zastaveních na různých místech našly své spočinutí v Praze. Při otevření hrobu zasvitla v nezměněné kráse zlatá koruna a stejně krásné žezlo padlého krále.

O sto let později postihlo České království další neštěstí, kterým skončilo snad nejslavnější období našeho státu a naší vzdělanosti. Roku 1378 zemřel po dlouholeté, pozeňané vládě otec vlasti, český král a římský císař blahé paměti Karel IV., po otci z rodu Lucemburků a po své matce, české princezně Elišce, potomek Přemyslovců.

Praha i celá naše země se dodnes honosí tím, co Karel IV. (křtěný na jméno Václav) založil či postavil. Začal budovat svatovítský velechrám, postavil kamenný most v Praze, založil Nové město Pražské, postavil Hladovou zeď i hrad Karlštejn a založil v roce 1348 (zase ta osmička) naše vysoké učení v Praze. Postaral se o to, aby pražské biskupství bylo povýšeno na arcibiskupství, takže si naši králové napříště nemusili pro korunovaci chodit do ciziny, dal naši svatováclavské koruně její dnešní podobu a zajistil vedoucí postavení Českého království v rámci nadnárodní Svaté říše římské.

V patnáctém století si pak připomínáme volbu a korunovaci krále Jiřího z Poděbrad, který nastoupil svoji vládu v roce 1458. Až dodnes je Jiřík často vzpomínán pro svůj návrh na vytvoření mezinárodního sdružení křesťanských panovníků, podobající se v leckterém ohledu tomu, co ve Společnosti národů a ve Spojených národech skutečně no teprve v našem století.

Nyní obraťme list středověku a pohlédněme na dobu novou. Opět vidíme řadu významných letopočtů, končících onou pro nás osudnou osmičkou.

V květnu roku 1618 dochází ku vzpouře českých stavů a k defenestraci místodržících Slavaty a Martinice z oken královské kanceláře na Hradě pražském. Tato událost byla nástupem války, která zpusťovala skoro celou Evropu a přinesla mnohým zemím neslýchanou míru útrap po dobu tří desetiletí. Touto dobou, poznamenanou válečnými hrůzami a emigrací velké části intelektuálního výkvětu národa končí vysoké kulturní vypětí rudolfinské renesance v našich zemích.

Třicetiletá vojna skončila opět v roce, končícím osmičkou. Vestfálský mír, uzavřený v roce 1648 zastihl Prahu ještě v boji. Studenti a řezníci hájili na Karlově mostu Staré město proti Švédům, kteří již měli ve své moci Malou Stranu a Hradčany.

O dvě stě let později bojovali studenti opět na těchže místech, když revoluce, která vzplanula nejprve v Paříži zachvátila též Prahu, Vídeň a Budapešť. Byla to téměř celoevropská revoluce roku 1848, podmíněná prvky sociálními, nacionálními i politickými. V našich zemích převažoval požadavek udělení ústavy, ač pozdější ústavy nepřinesly naší zemi splnění oprávněných požadavků státoprávních. Ve svých důsledcích znamenal tento nástup střední vrstvy, tzv. buržoasie do vedoucích posic hospodářských i politických na dobu celého století, až do osudného roku 1948.

Naše státnost ožila v roce 1918 v rozšířené podobě neodvislé Republiky československé, kdy započalo ono nezapomenutelné dvacetiletí samostatnosti; doba, kdy naše Republika samojediná mezi všemi svými sousedy nikdy neodvolala svoji ústavu; doba, kdy nám bylo dobře.

V roce 1938 nadešel Mnichov a okleštění našich odvěkých hranic, ztráta našeho věnce hor a zklamání nad zradou spojenců. Roztržštění státu a nacistické okupace — to byly jen nevyhnutelné následky toho, co se stalo roku 1938.

Rok 1948 je poznamenán komunistickým pučem, který ukončil krátkodobou radost ze znovuzískané svobody a znemožnil lidu, aby si sám svrchovaně vládl a rozhodoval o svém osudu.

A konečně rok sovětské hanby, rok 1968 byl rokem sovětské invase a vojenské okupace Československa, rok úplného popření všech zásad mezinárodní slušnosti, zásad mezinárodního práva i zásad Charty Spojených národů.

Tak dosud končí chorovod letopočtů, končících osmičkou. Často si říkáváme: do třetice všeho dobrého i zlého. Tož po letopočtech 1938, 1948 a 1968 doufáme, že byla dovršena míra strastiplných událostí.

Nechť nám milosrdná Prozřetelnost dopřeje, aby rok 1988 byl pro náš národ rokem šťastným, rokem splnění nadějí a tužeb, které nikdy neuhaslly v srdcích věrných Čechů i Slováků, ať žijí doma ve vlasti svých předků, či ať jsou roztroušeni po celém světě!

Znovu přinášíme článek, který byl původně napsán před deseti léty, ale podržel svoji platnost i dodnes. Všichni doufáme, že rok 1988, rok končící opět osudnou osmičkou přinese významné změny, které by pro Československo těžko mohly být k horšímu. Přejeme si, aby tam bylo alespoň méně zle, než dosud — ač bychom si přáli, aby tam bylo nejen méně zle, ale při nejmenším trochu lépe, či raději ještě: vskutku dobře.

SLOVO MAJÍ HISTORIKOVÉ

Jaroslav Němec, Washington, D.C.

Nedávno ke mně přišel americký přítel, který přednáší historii na renomované americké universitě a tázal se mne, zda mám knihu profesora Josefa Kalvody, *The Genesis of Czechoslovakia* (Zrod Československa), která vyšla v New Yorku letošního roku. Přiznal jsem se, že ne, že sice vím o jejím publikování, ale že Kalvodovy práce již dávno nečtu. Přítel se pousmál, ale dotazoval se dále, proč, když podle jeho znalosti kupují kdejakou publikaci Čechů a Slováků v zahraničí, Kalvodovy práce nečtu. Řekl jsem mu po pravdě, že Kalvodovy publikace o soudobé čs. historii nemohu pokládat za objektivní a pokud se týče zejména historie vzniku Československa, jsou jeho protimasarykovské tendence jasné.

Přítel vyjmul z aktovky Kalvodovu knihu, o níž mluvil a řekl mi: Přečti si ji! I já mám dojem, že vaši historii podává jinak, než co jsem o vás dosud četl a slyšel. A četl jsem toho hodně, protože to ve svých přednáškách potřebuji.”

Vyhověl jsem mu. Sám nejsem profesionální historik, nýbrž jen milovník historie, a to ještě především středověku a starověku. Knihu jsem urychleně přečetl, věnoval pozornost Kalvodovým “Poznámkám” na str. 507—610 a potom bibliografii.

Ukázalo se, že jsem měl pravdu. Kniha je, podle mého názoru, málo objektivní a autor zejména neopomene žádnou příležitost, aby mohl snížit Masarykovy práce, jeho význam, myšlenky ba i charakter.

Hned na začátku knihy (str. 17) najdete tento defamující text, založený na neseriózních dokladech a výmyslech: “Masarykův původ byl předmětem spekulací vzhledem k okolnostem kolem jeho narození a podobností mezi ním a Josefem Redlichem — patrně Masarykovým nevlastním bratrem, který se stal známým rakouským politikem. Přes své rakouské občanství byl Redlich později (po válce) Masarykem prosazován na úřad (čs.) ministra financí.

Masarykova matka byla Němka, narozená na Moravě. Vdala se za Slováka o 10 let mladšího, který stěží uměl číst a psát. Tomáš Masaryk se narodil za 7 měsíců po sňatku v domě, který patřil dobře situovanému židovskému podnikateli. (Tam se též narodil po dvou desetiletích Josef Redlich.”

Jinými slovy: Masaryk byl nemanželským dítětem židovského podnikatele Redliche. A co víc: Matka prý byla Němka!?

V “Poznámkách” na str. 514 se dovídáme, že pramenem prof. Kalvody v tomto případě byl nepublikovaný rukopis Jana Vrzalíka (obhájce Rukopisů a angažovaného fašisty) a pak článek Willyho Lorenze ve “Festschriftu” k padesátce Otty Habsburského!

Divím se zde nejen autorovu nevkusu, ale hlavně tomu, že se vůbec odvážil použít tak vyloženě nespolehlivé prameny. To mohl již přímo citovat také na př. *Arijský Boj*, v němž se materiál tohoto druhu objevoval!

Kalvodova snaha potupit Masaryka za každou cenu se vyskytuje v jeho knize nescíslněkrát. Zaznamenat všechny ty invetivy by znamenalo napsat nejméně samostatnou brožurku. Pro zajímavost uvedu aspoň několik ukázek, většinou ze závěru jeho knihy:

“Nejvyšší morální hodnoty, jako na př. obrana pravdy, nebyly Masarykovými nejvyššími politickými hodnotami, jak plně ukazují jeho válečné politické metody”.

VÍTÁME NOVOU ODBOČKU DO ŘAD
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
ODBOČKA HOUSTON, TEXAS
President Karel Matějka, Sr.

Prosíme oznamte včas
změnu adresy

Naše nálepky mají svou tradici a účel připomínat světu, že Československo je stále v sovětském zajetí. Těší nás první odezva na naši žádost o finanční příspěvek. Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

Prosíme oznamte včas změnu adresy

“Masaryk není filosof a není státník, jak svědčí Wenzel Jaksch”.

“Masaryk, přirozeně, měl větší zájem o své osobní vyvyšování, než o humanitní ideály”.

“Masaryk se rád vychloubal a přisvojoval si zásluhy za práci, kterou vykonali jiní”.

“Jako jiná propagační prohlášení psaná Masarykem, i toto... bylo směsí historických fakt jak je viděl, pravd a polopravd a nepřesností”.

“Masaryk užíval techniku ‘velké lži’.”

Jinde se snaží prof. Kalvoda vylíčit Masaryka jako profesionálního špeha, tedy ne politika pracujícího proti Rakousku, ale, jak čas to opakuje, britského agenta (str. 522 atd.). V této souvislosti se pokouší zjistit též kolik peněz obdržel Masaryk od krajanů, zejména v USA a jak se prý obohatil. Míni tím patrně, že se obohacoval z podpory od Britů a že si zadržoval krajaňské peníze.

Dále se prof. Kalvoda zabývá Perglerovou aférou (samozřejmě sympatizuje s Perglerem), Pittsburghskou dohodou a zvláště si předchází separatistické Slováky tvrzením, že “Masaryk jako prezident již nepotřeboval Americké Slováky a tak se snažil pokořit Slováky (v ČSR) pomocí slovenských protestantů.”

Kalvoda hodně cituje komunistické propagandistické prameny, v nichž Masaryk samozřejmě nevypadá nikdy dobře. Autoritou je mu často pověstný komunist Jindřich Veselý a jeho publikace z let 1952—1958, stejně jako na př. L. Holotík (1958) a 7 publikací K. Pichlíka z let 1953—1968. Pro zasmání je Kalvodův citát prací k počtě slovenského separatisty Josefa Kirschbauma z r. 1983. Mně totiž Kirschbaumovu vědeckost již před lety potvrdilo oznámení Pittsburghské university, že tam bude Kirschbaum přednášet na téma “Slovenská literatura v období Říše Velkomoravské”. To by se asi profesor Dvorník divil a zároveň hanbil, že mu tak důležitá “skutečnost” unikla!

Přemýšlel jsem, jak vysvětlit Kalvodovo nepřátelství, ba dokonce nenávisť k Masarykovi. V době Masarykovy smrti mu bylo 13 let. Jak vím z jeho jednoho článku v krajaňském časopise, byl Kalvoda spolupracovníkem a žákem Simeona Ghelfanda. Toto jméno většině čtenářů asi nic neříká a tak pro informaci: Simeon Ghelfand se narodil v židovské rodině na Rusi. Rodinu údajně vyvraždili bolševici, avšak Simeonovi se podařilo utéct do Rumunska. Tam studoval a později se přemístil do Československa, protože naše vláda — hlavně pod vlivem Masarykovým — podporovala velmi účinně uprchlíky z Ruska. V ČSR se údajně nechal pokřtít, stal se devótním katolíkem a pracoval v redakci časopisu lidové strany. Nadaný řečník, snažil se být prospěšným, ale jak vím z věrohodných pramenů, uznání se nedomohl. Redakční kolegové, stejně jako politici lidové strany mu mnoho pozornosti nevěnovali. Ghelfand, který k Československu stejně nenašel bližší vztah, zatrpkl a svou nespokojenost dával najevo kritizováním československé vlády a vůbec čs. představitelů, zejména presidenta Masaryka.

Průběhem doby se stále víc a víc radikalisoval, po únoru 1948 se s lidovou stranou prakticky rozešel a stal se jedním z reprezentantů bojovného katolicismu v exilu. Byl předsedou Křesťansko-demokratického hnutí se sídlem v Belgii, spolupracoval s Prchalovci a s Pekelským. Jeho skupina vydávala časopis *Rozpravy. Revue pro hospodářskou a sociální politiku* (Belgie, Itálie) a ve svém radikalismu se

vracela do šlépějí starého klerikalismu. Tam byl politicky vychováván náš autor.

O starém klerikalismu jako středisku protimasarykovské agitace píše neinformovaněji nedávno zemřelý prof. Václav Černý ve svých *Pamětech* (str. 173 a násl.). Jako prvního Masarykova odpůrce jmenuje poctivého Viktora Dyka a jeho brožurku *Ad usum p. presidenta Republiky*.

“Druhý pramen protimasarykismu vytékal ze starého katolického klerikalismu ultramontánního typu a starorakouské observance. Bylo třeba rozlišovat. Politický křesťanský demokratismus mons. Šrámka měl na něm málo účasti, byl opatrný a zdrženlivý, političtí vůdcové katolického lidu, členové vládních koalic, se rychle vyvinuli k snášenlivému modu vivendi s Masarykem, Republikou i demokracií. Katolický antimasarykismus, to byla hlavně štítivá intelektuálština, opojená inspirací, oslněná pojmoslovím katolického mravního a duchovního universalismu gotické církevní ražby, což bylo náležitě, bohužel krátkozraké a nakažené v míře daleko větší, než tušila, moderním veřejným světem, pro nějž měla jinak jen okázalé pohrdání. ... Došli tak daleko, že cítili víc sympatií ke komunismu, než k Masarykovi. ... Hledaly se inspirační zdroje v italském myšlení, na rakouských universitách, v ideologii “korporativního společenského řádu”...

Zdá se tedy, že ortodoxní klerikalismus, který byl kdysi velkým spojencem Habsburků, zejména počátkem tohoto století, nevymřel a ve své nenávisti, která pro něj zřejmě není hříchem, nezapomíná zejména na Masaryka. Jak víme, pokračoval v této nenávisti i po Mnichově.

Pro většinu nás v exilu je Masaryk vzorem mravnosti i moudrosti, zakladatelem svobodné ČSR a jak jsem již jinde řekl v polemice s prohabsburským anonymem, je v naší historii jakousi konstantou, jako třeba sv. Václav, Hus, Komenský, Palacký a z ostatních našich vedoucích buditelů zejména Havlíček.

Profesor Kalvoda si jistě všiml, že takřka všechny naše noviny a časopisy v zahraničí přinesly k nedávnému padesátému výročí Masarykovy smrti rozsáhlé články, vzpomínající ho jako osvoboditele, státníka, demokrata, filosofa humanity, či, jak to říká Jan Patočka: “bojovného vzdělance, který dovedl myšlenky brát za slovo, jemuž myšlení a život bylo totéž”.

Že by všechny redakce těchto periodik a jejich čtenáři byli na omylu a nespatřili ono světlo pravdy, které prof. Kalvodovi začal ukazovat Simeon Ghelfand a jiní v téže linii?

Že by Masarykovi zahraniční přátelé, či obdivovatelé, jako Arnošt Denis, Robert W. Seton-Watson, Wickham H. Steed, E. Herriot, belgický profesor Sarolea, atd. nepoznali, že se spřátelili s nepravou osobou, protože neměli orlí zrak prof. Dr. Kalvody?

Z našich doma, kteří byli oddáni Masarykovi a jichž byly milióny, mně jaksí samočinně napadají: Jaroslav Seifert, Karel Čapek, Jaroslav Kvapil, Pavel Orság Hviezdoslav, Janko Jesenský, Vladimír Nosek, Jan Patočka, Václav Černý a z politiků především Antonín Švehla, Milan Hodža, atd. Ti se také neporadili s Ghelfandem!

A co exil? Zná profesor Kalvoda názory profesora Otakara Odložilíka, Viktora S. Mamateye, René Wellka, Václava Hlavatého, Romana Jakobsona, J. W. Brügela, Františka Scharzenberga, Ferdinanda Peroutky, Miliče

Čapka, Erazima Koháka, Jiřího Kovtuna, Karla Hrubého a ostatních znalců Masaryka a jeho doby? Myslí si, že by některý z nich byl ochoten podepsat závěry o Masarykovi, k nimž dospěl?

A jestliže pak náš autor vzal vůbec někdy na vědomí fakt, že američtí prezidenti, na př. Wilson, Roosevelt, Truman, Eisenhower, Johnson a Reagan užívali ve svých projevech o Masarykovi superlativy?

Kde je tedy pravda a kde demagogie?

Naši historikové ve svobodném světě stojí před úkolem, kterému nelze uhnout a který ani nelze odložit. Je třeba odborně a objektivně posoudit Kalvodovu knihu, v ní zejména její hodnocení Masaryka a dát anglickému čtenáři definitivní posudek, "padni, komu padni!"

A proto: Slovo mají nyní historikové!

Z MOSKVVY: Sovětský svaz by měl přezkoumat sovětskou intervenci z roku 1968! Krůček ke svobodě Československa?

Ota Hora

Od chvíle, kdy Gorbačov vyhlásil svůj program "glasnosti" a "perestrojky" určený především pro Sovětský svaz, bedlivě sledujeme jaký to má vliv na život sovětských občanů, na vztah k sovětským satelitům a ke svobodnému světu. Přejeme si, aby tato cesta ke zvýšení životní úrovně a hlavně k demokratizaci a k větší svobodě byla úspěšná. Věříme, že by to mohutně zapůsobilo a mělo vliv na všechny Sověty porobené národy, které musí okamžitě využít této příležitosti a *vyburcovat všechny své síly k tomu, aby tento program byl prováděn i v jejich dosud porobené zemi.* Toto úsilí by mohlo nakonec vést i k osvobození Československa. Snad je to přílišný optimismus. Neztrácejme však nikdy víru, že za dnešní světové situace a velkých změn hlavně i v Číně a v Sovětském svazu, náš sen o osvobození Československa se může stát skutkem dříve, než jsme si kdykoliv mysleli. Uvědomujeme si, že za doby existence Sovětského svazu — 70 let — slova, sliby, dohody jím podepsané a mezinárodní smlouvy, nebyly plněny. Proto naše nedůvěra k Sovětskému svazu je odůvodněná. *Nevěříme slovům a slibům sovětských vůdců.* Otřesný důkaz je už 19 let trvající okupace Československa více jak 80 tisíci sovětskými vojáky! Proto Sovětský svaz a komunismus je stále naším nepřítelem! Tento stav však musí být změněn. Řešení válkou, násilím, je vyloučené. Život ve svobodě, nikoliv zkáza lidstva je naším cílem. Nezbyvá nám nežli se přizpůsobit realitě a vnuknout v sebe víru, že snad Gorbačovův program k demokratizaci a větší svobodě je míněn upřímně a rozhodnout se, aby tento program byl realizován také v Československu a každý člen národa doma i v exilu vyvinul pro zdar postupné demokratizace a svobody všechno své úsilí. To může být cesta k demokratizaci Sovětského svazu (s naší pomocí!) a také cesta ke svobodě Československa. Netušil jsem, že na podporu této myšlenky *přicházejí z Moskvy ze dnů oslav sedmdesátého výročí bolševické revoluce překvapující výroky o sovětské invasi Československa v roce 1968.* The New York Times přinesl zprávu, že Michael Gorbačov ve svém projevu k zahraničním delegátům u příležitosti oslav sedmdesátého výročí mj. prohlásil, že Sovětský svaz dává přednost volnějšímu přístupu ke svým spojencům a domýšlivá vševědoucnost *není pro Moskvu přijatelná* ve vztazích k

nim... a neprávem jsou odmítány názory jiné... Na téže konferenci ředitel Ústavu Marx-Lenina, *sovětský historik Georgy Smirnov prohlásil, že sovětská intervence z roku 1968 v Československu by měla být přezkoumána...*

Dále pravil: "Myslím, že je *nutno abychom znovu uvažovali o událostech roku 1968... Tyto dvě události daly popud k hlavním změnám v politice Sovětského svazu ke vztahu s východní Evropou, jak se projevují v těchto měsících...*"

Tyto nečekané, významné výroky jsou nám pobídkou k okamžitému činu. Je to vzácná, jedinečná příležitost, která musí být využita v boji za osvobození Československa. Rada svobodného Československa byla příkladem, když před několika týdny zaslala prezidentu Reaganovi memorandum, v němž mimo jiné žádala presidenta Reagana, aby na schůzce Reagan-Gorbačov (7. prosince 1987) připomněl nutnost odchodu sovětských vojsk z Československa. Nyní RSČ má příležitost a povinnost požádat presidenta Reagana o pomoc s odkazem na výroky možnosti přezkoumání sovětské intervence 1968. Nejdůležitější však je, aby RSČ zaslala memorandum přímo Michaelu Gorbačovovi s *díkem za to, že se v Sovětském svazu má uvažovat o sovětské intervenci 1968* a tím nastává doba, kdy smírným řešením, odsunem sovětských vojsk a svobodnými volbami — v duchu Gorbačovových snah po demokratizaci, může dojít ke zmírnění napětí a nejistoty! Bude to ku prospěchu Sovětského svazu a Československa!

RSČ by měla vyzvat k podobné akci i ostatní demokratické organizace našich krajanů v celém svobodném světě. Včasné memorandum Reaganovi a Gorbačovovi by měla RSČ zaslat též všemu tisku, rozhlasu a TV. *Věřím, že tato akce RSČ by vykonala nesmírný vliv na světové veřejné mínění.* Vždyť jde o událost dosud jedinečnou, kdy vrcholná organizace čs. exilu bude ve styku s vůdcem Sovětského svazu a jednat o iniciativě vyšlé z Moskvy.

AMERICKÝ FOND HLÁSÍ

Americký fond pro československé uprchlíky bude v letošním roce slavit 40. výročí svého trvání. Tato organizace, která byla založena po komunistickém puči v Československu v roce 1948 z iniciativy dr. Jána Papánka, posledního stálého představitele demokratického Československa u Spojených národů, měla a má úkol pomáhat českým a slovenským uprchlíkům, kteří museli opustit svoji vlast. Od roku 1948 do dnešního dne, Americký fond byl nápomocen v přesídlení 150.000 čs. uprchlíků, z toho 25.000 do Spojených států.

V prvních letech své existence se Americký fond soustředil výlučně na pomoc českým a slovenským uprchlíkům od okamžiku jejich útěku z Československa, přes uprchlické tábory hlavně v Rakousku, Německu či Itálii, až do doby jejich trvalého usazení v nových domovech. V posledních letech Americký fond, spolu s jinými organizacemi podobného druhu, také pomáhal v přesídlení do Spojených států uprchlíkům z některých asijských zemí. Kancelář fondu v New Yorku, kterou po dlouhá léta úspěšně vede výkonný ředitel Vojta Jeřábek, obstarává nejen přímý styk s uprchlíky a s úředními místy zabývajícími se uprchlickými otázkami ve Spojených státech a jiných zemích, ale také řídí práci několika svých poboček v Rakousku, Německu, Itálii, Francii a některých větších amerických městech.

Předseda správní rady Amerického fondu, architekt Jan H. Pokorný, používá této příležitosti, aby poděkoval všem těm, kdo tuto organizaci dlouhá léta podporovali a vyslovuje naději, že tuto nezbytnou pomoc bude fond mít od svých přátel i v budoucnu. Architekt Pokorný si je také vědom měnících se podmínek týkajících se uprchlického problému a nutnosti zvýšit činnost fondu zejména ve směru větší podpory pro ty Čechy a Slováky, kterým se podaří uprchnout z okupovaného Československa. V prvních deseti měsících tohoto roku fond poskytl pomoc 444 čs. občanům, kterým se tento útek podařil.

Na své výroční schůzi v září tohoto roku Americký fond kooptoval do své správní rady čtyři nové členy, takže dnešní správní rada je v tomto složení: předseda Jan Hird Pokorný, vicepresident a výkonný ředitel Vojtěch Jeřábek, vicepresidentka Betka Papánková, sekretářka Martha S. Cogan, vicepresident a pokladník Peter R. DuPont, zástupce pokladníka Adolf Klimek a vicepresident a zástupce sekretářky Andrew J. Valuchek. Dalšími členy správní rady byli zvoleni president emeritus Jan Papánek, Jiří Brotan, Ernest A. Gross, Jiří Horák (nový člen), Vincent W. Jimenez (nový člen), Francis L. Kellogg, František Meloun (nový člen), reverend Jerry Mráz (nový člen), Joseph Novotný, reverend Frank D. Svoboda a Vlasta Vrázová. Správní rada poté zvolila sedmičlenný výkonný výbor ve složení Pokorný, Jeřábek, Papánková, Cogan, DuPont, Valuchek a Novotný.

Adresa Amerického fondu je 1776 Broadway, Suite 2105, New York, 10019-2002 a telefon je (212) CO 5-1919.

Svíčka za Afghánistán

Na letošní Štědrý večer padlo 8. výročí vpádu Sovětů do Afghánistánu. V upomínku smutné invase se konal na Štědrý večer pochod se svíčkou na State Street až po Wacker Drive. Organizace "Porobené Národy" Chicago zorganizovala tuto smutnou demonstraci.

Zpráva z organizace Porobených Národů — Chicago

První vánoční besídka Porobených Národů se konala v neděli 13. prosince 1987 v Litvinském domě, kde Litvinci byli našimi hostiteli.

Místnost byla velmi vkusně vyzdobená vánočními motivy, vánočním stromčkem a bohatým stolem s občerstvením z různých etnických kuchyní.

Všichni přítomní se usadili kolem stolů a při živé zábavě si pochutnávali na vánočním pohoštění, zatím co nám mladá polská rodina Kozciarová zpívala koledy. Kozciarová rodina překvapila svým talentem všechny přítomné. Zaspívali nám v lahodném polském jazyce asi dvanáct koled, matka zpívala sopráno, otec baryton a tři děti (dvě dívenky, pět roků a asi 11 druhá, chlapec osm) jejich hlásky dodávaly koledám tu pravou vánoční náladu.

President organizace Casimír Oksas promluvil k přítomným o významu organizace a o první vánoční besídce, kterou budou nyní pořádat každoročně.

Polská skupina se omluvila za svoji nepřítomnost, protestovali to samé nedělní odpoledne u polského konsulátu proti ekonomickým změnám v Polsku.

Zdařilá mikulášská zábava

Mikulášská odbočka ČSNRA "Gama" a "Štefánik" u Kraupnerů ve městě stala se tradičním dostaveníčkem jejich členů s rodinami a jejich přátel. Konala se také letos, a to v sobotu 12. prosince za velmi pěkné návštěvy v krásné spolkové místnosti, vánočně vyzdobené.

Je to jedinečná příležitost na konci roku k přátelské schůzce a pobavení. Odpoutat se na chvíli od těch denních starostí a oddat se zábavě v té předvánoční náladě a při tom s přáteli zavzpomínat na vánoce doma. Vzpomínali jsme společně s bratrem Chrobákem, který také letos krásně vyplnil náš program, když vystoupil v úloze svatého Mikuláše s doprovodem Anděla, sestry Pavlasové a Čerta, bratra Čejky a nejen nás obveslil náboženskými a politickými anekdotami, ale v závěrečném prosluvu dojemně vzpomněl na naše lidi doma a my společně s ním se za ně pomodlili ve víře, že se náš národ jednou dočká navrácení svobody.

O zábavu se také postaral bratr Holeček, pod jehož vedením jsme si zaspívali vánoční koledy a celou řadu národních písní za doprovodu na klavíru bratrem Čejkou a na kytaru bratrem Pavlasem.

O bohaté pohoštění se postaraly naše sestry, a ovšem největší starost o to, aby to chutnalo a bylo všeho dost, měli domácí, manželé Kraupnerovi. Tudiž díky za uspořádání zdařilého večírku patří v první řadě jim a také ovšem všem ostatním, kteří s organizací měli co dělat a dárcům domácího pečiva. A v neposlední řadě děkujeme vám všem, kteří jste se přišli mezi nás pobavit a tak nás ke zdaru mikulášské podpořili. A za dárky do tomboly, která byla také úspěšná nejen pro šťastné výherce, ale také pomohla ke zdaru večírku.

A když přišla ta dvanáctá hodina, rozloučili jsme se s přáním radostných svátků a Šťastného Nového roku a spokojeni vraceli se do svých domovů. Slíbili jsme si, že se za rok zase sejdem, když Pán Bůh dá a živi a ve zdraví se doho dožijeme.

KH

Předvánoční posezení

V pondělí 14. ledna 1987 se sešli členové odboček 28. října, dr. M. Horáková, Západní předměstí, Klub Domov a Oblastní výbor, aby si popřáli hezkých vánoc v kruhu svých přátel. Při pěkném občerstvení nám zarecitovala Věra Rokničová směs vánočních básní, zbytek večera nám vyhrávaly vánoční písně, které obstaral bratr Bárta. — Bohatá tombola doplnila úspěšný večer.

Každá odbočka si odbyla svoje schůzování před programem. Sestra V. Vrázová vzpomněla zesnulou Bláži Čihákovou a její náhlý odchod. Také sestra Rozina Nehasilová pronesla krátké přivítání.

Československá národní rada americká oznamuje pořádání

ŘÁDNÉHO SJEZDU

v sobotu 21. května a v neděli 22. května 1988 v budově ČSA — Československých spolků v Americe, 2701 S. Harlem Ave., Berwyn, Ill. V neděli 22. května 1988 zakončíme sjezd důstojnou oslavou 70. výročí Československé Národní Rady Americké, konanou v hotelu Drake, Oak

Brook, Illinois, spojenou s obědem ve 12 hodin v poledne a programem ve 2 hod. odpoledne.

Odbočkám, oblastním výborům a přičleněným organizacím citujeme následující ustanovení stanov ČSNRA, jež se vztahují na konání pravidelného sjezdu:

Stanovy Čs. národní rady americké:

"Hlava V. — Řádný sjezd

Článek 1. Řádný sjezd Národní rady se koná každým druhým rokem, a to v letech sudých čísel, v místě určeném předešlým sjezdem. Sestává ze zástupců volených dle následujících pravidel:

a) každá celonárodní organizace, mající členství v Národní radě, je oprávněna ku dvěma zástupcům;

b) každá odbočka Národní rady je oprávněna k jednomu zástupci za každých 50 právoplatných členů a ku dvěma zástupcům, přesahuje-li zbývající počet 25; tak odbočky s členstvem do 75 členů mají právo na jednoho delegáta; od 76 do 125 na dva delegáty; od 126 do 175 na tři delegáty; přes 175 na čtyři delegáty.

c) každé sdružení spolupracující jako členská složka Národní rady dle ustanovení těchto stanov je oprávněno ku dvěma zástupcům;

d) oblastní výbory Národní rady volí ze zástupců přičleněných organizací vedle těch, kdo zastupují přímé odbočky Národní rady, dva zástupce, kteří budou zastupovat takový oblastní výbor;

e) členové předsednictva jsou ex officio řádnými zástupci na sjezdu.

Článek 2. Za zástupce na sjezdu dle výše uvedených ustanovení mohou být voleni pouze členové Národní rady dobré pověsti.

Ústředí ČSNRA též upozorňuje na znění stanov Hlavy 16., článku 3, který se týká návrhů na změny či úpravy stanov:

"Stanovy tyto mohou být upraveny či změněny pouze řádným sjezdem, nebo mimořádným sjezdem za tímto účelem svolaným, když návrhy na změny či úpravy stanov byly **nejméně třicet dní před** zahájením sjezdu všem oprávněným zástupcům písemně předloženy ku projednání a když změna či úprava stanov byla sjezdem přijata hlasováním dvoutřetinové většiny přítomných zástupců. Každá taková úprava či změna nabývá platnosti okamžitě po přijetí."

Návrhy na změny či úpravy stanov zašlete laskavě úřadovně ústředí ČSNRA do 28. dubna 1982. Úřadovna text návrhů rozmnoží a bez prodloužení vyšle sjezdovým delegátům k prostudování tak, aby je obdrželi nejpozději 30 dnů před zahájením sjezdu.

Předsednictvo ČSNRA prosí, aby zprávy úředníků, zprávy oblastí či odboček nesdružených v oblastních výborech a zprávy pracovních výborů předsednictva za uplynulé období byly zaslány úřadovně **do 21. dubna 1988**. Úřadovna zprávy rozmnoží a vyšle je sjezdovým delegátům nejpozději do 1. května. K získání času pro sjezdová jednání bude od čtení zpráv výborů a delegátů upuštěno.

Vraťte proto co nejdříve pověřovací listiny s uvedením jmen zvolených delegátů. Formulář(e) je(jsou) přiložen(y).

Vlasta Vrázová
tajemnice

Dr. Leopold Rozbořil
předseda

12. ledna 1988.

Dary In Memoriam

K uctění památky Jaromíra Zástěry věnuje Karel Švec, IL	\$ 10.00
K uctění památky Col. J. Slezák věnuje manželka Dorothy Slezak, IL	200.00
K uctění památky Pauly Pollackové věnuje George Pollack s rodinou, CA	10.00
K uctění památky Betty Janusové věnuje Rose Schultz, IL	20.00
K uctění památky Bláži Čihákové věnuje Rose Schultz, IL	20.00

Členské příspěvky a dary odboček

Odbočka Oregon, IL	\$ 24.00
Odbočka Jan Masaryk, IL	90.00
Odbočka Houston, TX	66.00

Dary na činnost ČSNRA

Mr. Stanley Jančík (dar odbočce 28. říjen), IL	\$100.00
Bohemian National Cemetery Assoc. IL	200.00
Jaroslav a Vera Sperl, WI	150.00
Irena a Milos Halouzka (dar na tiskový fond), CA	111.00
Etta S. Chapek, IL	50.00
Anička Neufeld (dar na tiskový fond), NY	20.00
Mr. John Šrámek (dar na tiskový fond), MI	20.00
E. & M. Koncel, IL	11.00
Federation of Czech Groups, Inc., IA	10.00

V rámci nálepkové akce ČSNRA

Emil Taborsky (Tabs Business Service Inc.), MD	\$ 50.00
Baťa Footwear, Canada	40.00
Mrs. Jitka Solc, MI	30.00
Dr. & Mrs. Otakar A. Horna, MD	30.00
Mrs. Mildred A. Cooper, NY	25.00
National Council of Women of Free Czechoslovakia, NJ	25.00
Mr. William D. Cooper, NY	25.00
E. L. Rada PHD, CA	25.00
American Czechoslovak Engineers Society, IL	25.00
Dr. & Mrs. Jan Mladík, DC	25.00
Lodge Lumir No. 34 WFLA, MN	25.00

PAMATUJTE NA RADU SVÝM PŘÍSPĚVKEM!

Schvalujete-li pevné zásady a postoj Rady
k nejdůležitějším otázkám dnešního vývoje,
získejte nám nové členy!

CZECHOSLOVAKIA

STILL OCCUPIED !

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL OF AMERICA

Naše nálepky mají svou tradici a účel připomínat světu, že Československo je stále v sovětském zajetí. Těší nás první odezva na naši žádost o finanční příspěvek. Doufáme, že je to slibný začátek a že pošlete i vy a že požádáte přátele, aby též přispěli.

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

ještě připravena poskytnouti vám nejvýhodnější druhy
životních pojištění plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402
Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED